

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce: **M. B.**, nar., bytem, zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo náměstí 3/5, 601 82 Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21.8.2014, č. j. JMK 96177/2014, sp. zn. S-JMK 96177/2014/OD/Fö,

t a k t o :

- I. Žaloba se **z a m í t á**.
- II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Ve včas podané žalobě žalobce napadá rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru dopravy, vydané dne 21.8.2014, č. j. JMK 96177/2014, sp. zn. S-JMK 96177/2014/OD/Fö (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo dle ust. § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Vyškov, odboru dopravy (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 28.4.2014, č. j. MV 41192/2013 OD/10 Zi, a rozhodnutí tohoto orgánu bylo potvrzeno.

Ze správního spisu vyplývá, že rozhodnutím orgánu I. stupně bylo rozhodnuto tak, že byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku fyzické osoby v provozu na pozemních komunikacích dle ust. § 125c odst. 1 písm. F) bod 7 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonnů (zákon o silničním provozu),

v platném znění, a to pro porušení ust. § 4 písm. C), kterého se dopustil tím, že dne 8.8.2013 v době kolem 08:51 hod na pozemní komunikaci II/430 (v blízkosti výjezdu z dálnice D1), ve směru jízdy na Vyškov, při řízení osobního motorového vozidla, se neřídil svislou dopravní značkou B 21a „Zákaz předjíždění“ a vodorovnou dopravní značkou V 1a „Podélná čára souvislá.“ V souladu s ust. § 125c odst. 4 písm. d), odst. 5 zákona o silničním provozu a ust. § 12 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, byla žalobci uložena pokuta v částce 7.500 Kč, splatná do 3 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 8 měsíců od nabytí právní moci rozhodnutí. Žalobci byla dále uložena povinnost nahradit náklady řízení v částce 1.000 Kč na základě § 79 odst. 1 zákona o přestupcích v návaznosti na ust. § 1 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 231/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Proti rozhodnutí orgánu I. stupně podal žalobce odvolání, jenž žalovaný zamítl dle § 92 odst. 1 věty první správního řádu pro jeho opožděnost. Dle napadeného rozhodnutí bylo žalobci oznámeno rozhodnutí orgánu I. stupně dne 6.5.2014, tudíž poslední den lhůty pro podání odvolání spadal na den 21.5.2014. Žalobce však tuto lhůtu nedodržel a své odvolání doručil správnímu orgánu I. stupně prostřednictvím elektronické podatelny až dne 24.5.2014.

Žalobce žalobou ze dne 4.11.2014 napadá rozhodnutí žalovaného v plném rozsahu, neboť jej považuje za nezákonné. Žalobce uvádí, že odvolání bylo podáno již dne 21.5.2014 ve 23:12 hod prostřednictvím elektronické komunikace na e-mail bez zaručeného elektronického podpisu. Podání ze dne 24.5.2014 představovalo pouze potvrzení podání ze dne 21.5.2014 dle ust. § 37 odst. 4 správního řádu. Poukazuje na ust. § 2 odst. 1 vyhlášky č. 496/2004 Sb., o elektronických podatelkách, dle něhož je datová zpráva považována za doručenou orgánu veřejné moci, pokud je dostupná elektronické podatelně. Dle žalobce se datová zpráva, obsahující podání odvolání, stala serveru (podatelně) správního orgánu dostupnou, avšak podatelna (server) správního orgánu tuto odmítla přijmout a dále zpracovat, neboť zařadila server na tzv. blacklist a neumožnila přijetí žádného e-mailu odeslaného ze serveru Fakt, že server správního orgánu odmítl e-mail přijmout, znamená, že se mu tento stal dostupným, čímž byl zároveň doručen.

Žalobce pochybuje o pořádku a řádu v přijímání písemností správním orgánem I. stupně, neboť ve výzvě k doplnění podání ze dne 14.7.2014, č. j. MV 41192/2013 OD/12 Zi, je uvedeno, že správní orgán obdržel odvolání dne 18.6.2014. Tato skutečnost má být v rozporu s potvrzením o doručení podání ze dne 24.5.2014 automaticky generovanou podatelnou, kde je jako datum přijetí uvedeno 24.5.2014.

K žalobě žalobce připojuje přílohy označené jako Potvrzení o podání ze dne 21-5-14, Potvrzení o nedoručení podání ze dne 21-5-14, Potvrzení o podání ze dne 24-5-14, Potvrzení o doručení podání ze dne 24-5-14. Tyto přílohy jsou ve formě printscreenu e-mailů. Na závěr žaloby žalobce navrhuje, aby soud ustanovil soudního znalce z oblasti IT, např. Ing. R. B., MSc., IČ:, za účelem zodpovězení otázky, zda podání žalobce učiněné e-mailem dne 21.5.2014 bylo serveru příjemce (správního orgánu) dostupné.

Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 6.1.2015 s podanou žalobou nesouhlasí, neboť napadené rozhodnutí považuje za správné a odůvodněné. Žalovaný je toho názoru, že při svém rozhodování s orgánem I. stupně postupovali zcela v souladu s platnou právní úpravou.

Žalovaný má za to, že z podání ze dne 24.5.2014 nevyplývá, že by bylo potvrzením podáním ze dne 21.5.2014, neboť v celém textu není zmínka o tom, že se jedná o potvrzení odvolání ze dne 21.5.2014.

K odkazu žalobce na vyhlášku č. 496/2004 Sb. žalovaný upozorňuje na to, že tato vyhláška pozbyla účinnosti dnem 1.7.2012.

K tvrzení žalobce, že se podání učiněné v elektronické podobě bez zaručeného elektronického podpisu obsahující odvolání ze dne 21.5.2014 stalo dostupným podatelně správního orgánu, tento ji však odmítl přijmout, neboť server centrum.cz zařadil na tzv. blacklist, žalovaný uvádí, že ho nepovažuje za podložené. Podklady, které žalobce k žalobě dodává jako přílohy, tuto skutečnost nijak nedokládají. Dle žalovaného mohl tak stejně nastat problém na straně serveru centrum.cz. Dále se žalovaný k printscreenu zprávy ze dne 21.4.2014 a chybové hlášky o nedoručení této zprávy nemůže dále vyjádřit, neboť mu současně s žalobou doručeny nebyly. K této skutečnosti si žalovaný přímo od orgánu I. stupně vyžádal stanovisko, ze kterého jednoznačně vyplývá, že na podatelnu správního orgánu dne 21.5.2014 ze serveru žádné elektronické podání doručeno nebylo. Uvedené stanovisko žalovaný přikládá jako přílohu ke svému vyjádření.

Stanovisko zpracoval R. B., vedoucí oddělení informatiky Městského úřadu Vyškov, v němž uvádí, že je naprosto nepřijatelné a nemožné, aby poštovní server samovolně odmítl přijmout nějaký e-mail. Poštovní server přijímá veškeré zprávy na něj směřující, což však neznamená, že všechny doručí (pravidla jsou řízena poštovním serverem, antivirovým programem či firewallem). Vždy je však záznam v logu, že zpráva byla přijata, ale nebyla doručena. Dne 21.5.2014 nebyla žádná zpráva ze serveru centrum.cz přijata. Zpracovatel stanoviska uznává, že je možné, že server centrum.cz dne 21.5.2014 měl problémy a e-maily z tohoto serveru nemohly být úřadu doručeny, ale ne z důvodu blokace na straně úřadu.

Ve vyjádření dále žalovaný odkazuje na judikaturu, jež se týká podobných případů, konkrétně usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 11.8.2006, č. j. 8 Afs 82/2006-72, a na něj navazující usnesení Ústavního soudu ze dne 17.9.2007, sp. zn. IV. ÚS 692/06, a dále pak rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28.7.2008, č. j. 8 Afs 55/2008-70, a na něj navazující usnesení Ústavního soudu ze dne 22.1.2009, sp. zn. III. ÚS 2361/08.

Žalovaný tak uzavírá, že žalobce byl povinen prokázat své tvrzení, že odvolání bylo v zákonné lhůtě doručeno správnímu orgánu. Vytvoření printscreen e-mailové hlášky nepovažuje v této věci za dostačující.

Žalovaný navrhuje, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Ve správním spisu se nachází oznámení přestupku Policie ČR ze dne 28.8.2013, oznámení přestupku sepsané na místě Policií ČR dne 8.8.2013, úřední záznam Policie ČR ze dne 8.8.2013, fotografická dokumentace k případu: B. předjíždění vozidla v zakázaných případech Vyškov ze dne 8.8.2013 obsahující 8 snímků, náčrt k dopravnímu přestupku na komunikaci II/430 před obcí Vyškov ze dne 8.8.2013 a kamerový záznam na nosiči CD ze dne 28.8.2013. Součástí správního spisu je dále výpis z evidenční karty řidiče (žalobce) potvrzující 2 záznamy o přestupcích.

Dne 10.10.2013 na adresu V Sídlišti 360/35, Rousínov u Vyškova a dne 17.10.2013 na adresu, bylo žalobci doručeno oznámení o zahájení řízení o přestupku a předvolání k ústnímu jednání na den 15.11.2013 v 10:00 hod., k jednání se nedostavil. Dne 12.11.2013 zaslal zmocněnec žalobce Ing. M. J. (plná moc ze dne 14.10.2013) písemnou omluvu doloženou potvrzením o dočasné pracovní neschopnosti (B 6954094) ze dne 11.11.2013

vystavenou MUDr. Z. S., soukromou praktickou lékařkou, která mu byla ukončena dne 18.11.2013. K dalšímu ústnímu jednání konaném dne 16.4.2014 v 14:00 hod byl žalobce předvolán dne 7.4.2013, jeho zmocněnec dne 2.4.2014. K nařízenému ústnímu jednání se dostavil zmocněnec žalobce.

Správní orgán I. stupně ve věci rozhodl dne 28.4.2014. Proti rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž žalovaný rozhodl dne 21.8.2014, č. j. JMK 96177/2014, sp. zn. S – JMK 96177/2014/OD Fö, tak, že odvolání zamítl. Toto rozhodnutí je předmětem soudního přezkumu.

Soud konstatuje, že žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s. ř. s., osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jde o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s. ř. s.).

V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. přezkoumal Krajský soud v Brně napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).

V dané věci se žalobce podanou žalobou domáhal přezkoumání rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně pro opožděnost. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu rozhodnutí, jímž správní orgán zamítl odvolání jako opožděné, soud přezkoumá pouze z procesního hlediska, to znamená, zda bylo odvolání důvodně zamítnuto jako opožděné či nikoliv, tedy zda odvolatel byl či nebyl zkrácen na svém veřejném subjektivním právu na přezkoumání rozhodnutí správního orgánu prvního stupně (srov. rozsudek NSS ze dne 27. 11. 2008, č. j. 2 As 53/2007, www.nssoud.cz). Z výše uvedeného vyplývá, že rámec soudního přezkumu rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto odvolání pro opožděnost, tvoří pouze uvedená skutečnost. Optikou tohoto názoru nahlížel soud i na souzenou věc.

Po přezkoumání této otázky dospěl soud k závěru, že předmětná **žaloba** z hlediska uplatněné žalobní námitky **není důvodná**.

Podle ust. § 37 odst. 4 správního řádu podání je možno učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem podle zákona č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o elektronickém podpisu“). Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první daného ustanovení, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití uznávaného elektronického podpisu.

Na posuzovaný případ, jak správně poukázal žalovaný, dopadají žalobcem výše uvedená rozhodnutí. Nejvyšší správní soud se v této věci vypořádal s otázkou náležitostí podání žaloby dle § 37 odst. 2 s. ř. s. rozsudkem ze dne 28.7.2008, č. j. 8 Afs 55/2008-7 (navazujícím na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 11.8.2006, č. j. 8 Afs 82/2006-2), jenž lze analogicky vztáhnout i na otázku podání odvolání proti rozhodnutí orgánu I. stupně dle správního řádu, kde Nejvyššího správního soud konstatuje, že *"e-mailová hlášenka" neobsahuje informaci o výsledku přenosu zprávy, ale pouze o jejím odeslání*.

Odesílatel si může vyžádat od adresáta zprávy potvrzení jejího přijetí, to však vyžaduje součinnost adresáta. Je přitom odpovědností účastníka řízení, jaký zvolí procesní postup, včetně volby komunikačních prostředků se soudem a akceptace rozdílů, které z povahy jednotlivých komunikačních prostředků plynou. Stejně jako nelze učinit ústní podání do protokolu nebo doručit písemné podání mimo úřední hodiny soudu, nebude ani možné obdržet v mimopracovní době potvrzení o přijetí elektronické zprávy. Tato skutečnost samozřejmě nevylučuje, aby bylo podání uvedenou formou a mimo úřední hodiny učiněno, je však spojena s rizikem podatele spočívajícím v povinnosti prokázat v případě pochybností, zda a kdy bylo podání soudu doručeno.

Nevyžádá-li si podatel potvrzení o doručení zprávy (či je nemůže získat z důvodu času odeslání), může se dostat do obtížného postavení při ověřování doručení zprávy. Zde je nutné zdůraznit, že prostý výtisk e-mailové hlášky je z hlediska její individualizace a nenapodobitelnosti odlišný od např. faxového ústřížku, a v případě vzniku pochybností o odeslání zprávy proto zpravidla nebude postačovat k prokázání tohoto odeslání. U elektronické formy podání lze ověřit odeslání zprávy nejen e-mailovou hláškou, ale také např. z relevantního přístroje odesílatele, a po určitou dobu (která se v případě jednotlivých provozovatelů může lišit) od odeslání také z relevantních serverů odesílatele a adresáta. Dlužno dodat, že zmíněné technické prostředky pro ověření odeslání zprávy nelze využít vždy, neboť nastavení jednotlivých prostředků sloužících elektronické komunikaci se může lišit. Prokazatelnost použití elektronické pošty je proto při absenci elektronického podpisu nižší než např. v případě telefaxového podání. Nejvyšší správní soud ovšem znovu připomíná, že volba formy podání, stejně jako navržení prostředků, jimiž je možné ověřit zpochybněné podání, souvisí v souladu se zásadou vigilantibus iura s procesní odpovědností účastníka řízení, nikoliv soudu.“

Žalovaný správně vyhodnotil a řádně odůvodnil, proč odvolání žalobce zamítl jako opožděné. Soud po prostudování daného správního spisu dospěl ke stejnému závěru jako žalovaný. Písemné vyhotovení napadeného rozhodnutí bylo zmocněnci doručeno dne 6.5.2014. Dne 21.5.2014 uplynula lhůta pro podání odvolání proti napadenému rozhodnutí. Dne 24.5.2014 bylo na e-mailovou adresu správního orgánu doručeno podání žalobce se zaručeným elektronickým podpisem, kterým se proti napadenému rozhodnutí odvolal. Podání ze dne 21.5.2014, jak žalobce sám uznává, nebylo učiněno zákonnou formou v souladu s ust. § 37 odst. 4 správního řádu. Při formě podání, kterou si žalobce, popř. zmocněnec, zvolil, je zásadní posouzení schopnosti žalobce věrohodně prokázat nejen odeslání zprávy, ale zejména i její doručení správnímu orgánu. Žalobce k žalobě připojil pouze screenshot e-mailu s datem odeslání 21.5.2014, k němuž zároveň doložil potvrzení o neodeslání tohoto e-mailu. V elektronické podatelně správního orgánu I. stupně, jak vyplývá ze stanoviska vedoucího oddělení informatiky, nebylo podání ze dne 21.5.2014 dohledáno. Dané podání tedy nelze považovat za doručené správnímu orgánu. Žalobce své tvrzení ohledně jeho doručení relevantně neprokázal.

Bylo-li jediné odvolání podepsané zmocněncem doručeno správnímu orgánu I. stupně dne 24.5.2014, bylo tak učiněno opožděně. Správnímu orgánu I. stupně nebránila žádná skutečnost vyznačit na rozhodnutí doložku právní moci s datem 22.5.2014 (lhůta pro odvolání končila dne 21.5.2014).

Je třeba zdůraznit, že odvolání je plně v dispozici odvolatele a je na něm, aby střežil svá práva a volil ten nejjistější a nejbezpečnější způsob doručení takto důležitého procesního úkonu, o kterém nevystanou jakékoliv pochybnosti ve vztahu ke způsobu jeho doručení. Je nejasné, proč zmocněnec žalobce nezaslal podání ze dne 21.5.2014, na které v žalobě

odkazuje, již se zaručeným elektronickým podpisem, je-li zcela zjevné, že daným podpisem disponuje, neboť podání ze dne 24.5.2014 s tímto podpisem zasílal, popř. pokud měl podezření, že dané odvolání „bylo odmítnuto“ správním orgánem, což dokládá potvrzením o neodeslání e-mailu ze dne 21.5.2014, tento pokus nezopakoval již se zaručeným elektronickým podpisem.

Dle § 52 odst. 1 s. ř. s. soud rozhodne, které z navržených důkazů provede. V posuzované věci soud nepovažoval za nezbytné ustanovit žalobcem navrhovaného soudního znalce z oblasti IT pro jeho nadbytečnost. Soud má za dostatečně prokázané, že žalobcem podané odvolání proti napadenému rozhodnutí nebylo správním orgánu I. stupně doručeno řádně a včas. Soud má za to, že ke správnému porozumění a řešení dané problematiky není zapotřebí odborných vědomostí nebo znalostí, nýbrž stačí, s ohledem na povahu okolností případu, běžná soudcovská zkušenost a znalost (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12.05.2010, č. j. 1 Afs 71/2009-113). Dle soudu by provedení tohoto důkazu bylo v rozporu se zásadou procesní ekonomie.

Krajský soud na základě shora provedeného posouzení žalobní námítky dospěl k závěru, že tato není důvodná, a proto žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 25. dubna 2016

JUDr. Jana Kubenová, v.r.
samosoudkyně